

[Thoft]

stoffer fået ny aktualitet, og Danmark pådrager sig et meget, meget tungt medansvar for disse ting, al den stund vi jo sidder med ved forhandlingsbordet i NATO og godkender planerne, på trods af at vi har skrevet under på aldrig at tage disse midler i anvendelse.

Forsvarsministeren sagde: ja men dette her skal jo bare bruges til at afskrække. Det holder ikke nogen som helst steder, for man kan jo ikke jage bøh i nogen med et våben, som man folkeretligt har forpligtet sig til aldrig at bruge, medmindre man altså målbevidst planlægger at bryde traktaten, som Danmark altså underskrev i 1925. Jeg har svært ved at forestille mig, at den danske forsvarsminister står og siger, at Danmark planlægger at bryde traktaten. Hvis man ikke planlægger at bryde traktaten, så er det da ikke muligt at afskrække eller jage bøh i nogen som helst med et våben, som man har sagt man aldrig vil bruge.

Til sidst vil jeg godt sige: vi må sikre, at vi hverken direkte eller indirekte gennem forstærkningerne bliver udrustet med kemiske og bakteriologiske våben. Det er lige præcis formålet med forslaget, og det mener jeg i øvrigt det løser på udmærket måde.

Stinus (RV):

Der er grund til at glæde sig over, som også forsvarsministeren gjorde det, at et af resultaterne af topmødet mellem de to supermagter, således som det er udtrykt i fællescommuniquet, er, at man vil arbejde heni mod et generelt forbud mod kemiske våben. Det er kun med til at gøre dette forslag til folketingsbeslutning endnu mere aktuelt.

Også dette forslag drejer sig om en opfølgning af en del af 3. maj-dagsordenen, nemlig den del, som pålægger regeringen at støtte et internationalt forbud mod produktion, oplagring og anvendelse af kemiske og bakteriologiske våben.

Det må være relevant at spørge: hvad har regeringen gjort for at efterleve dette punkt i 3. maj-dagsordenen, eller hvad har regeringen tænkt at gøre helt konkret? Såfremt regeringen ikke har gjort sig overvejelser i den henseende, kan det forslag, vi nu drøfter, være et nyttigt forslag til et første konkret skridt, og det radikale venstre håber, at der under udvalgsarbejdet kan skabes flertal for at betragte det som et sådant.

Det radikale venstre er enigt med forslagsstillerne i, at den omstændighed, at Danmark har tiltrådt en NATO-strategi, som giver mulighed for brug af kemiske våben i gengældelsesøjemed, er i klar modstrid med Genèveprotokollen, som vi underskrev i 1925, og ifølge hvilken vi er forpligtet til at »udøve enhver anstrengelse« med henblik på at få andre stater til at overholde forbuddet. At udfolde enhver anstrengelse for at få andre stater til under ingen omstændigheder at bruge kemiske våben kan ikke forenes med en strategi, som tillader brug af kemiske våben, selv om det er i gengældelsesøjemed. At tale imod en sådan strategi i NATO må være en del af den anstrengelse, vi skal udøve i henhold til Genèveprotokollen. At holde muligheden åben for stationering af kemiske våben på dansk jord er heller ikke i overensstemmelse med forpligtelsen til at udøve enhver anstrengelse for at få andre stater til at overholde forbuddet.

Det radikale venstre finder faktisk, at regeringen skal være glad for dette forslag, ikke fordi vi forventer, at regeringen vil kunne gå ind for alle forslagens enkeltdele, men fordi forslaget kan give anledning til nogle overvejelser om, hvordan vi kommer videre.

Når man tænker på 3. maj-dagsordenens ordlyd, er ikke mindst forslagens punkt j af interesse. Heri stilles der forslag om en helt konkret opfølgning af det relevante afsnit af 3. maj-dagsordenen. Skulle der ikke kunne blive enighed om alle forslagens punkter, håber det radikale venstre dog, at der i løbet af udvalgsarbejdet kan skabes flertal for i hvert fald dette punkt.

Nør Christensen (CD):

Nærværende beslutningsforslag er en delvis genfremsættelse af et tidligere fremsat beslutningsforslag fra oktober 1984. Forslaget nåede desværre ikke til anden behandling i det pågældende folketingsår. I en beretning i forsvarsudvalget afgivet den 9. maj 1985 har et flertal i udvalget redegjort for, hvorfor bl.a. dette forslag i lighed med en række andre forslag ikke kunne færdigbehandles. Jeg skal ikke under debatten i dag komme nærmere ind på dette, men blot henvise til den omtalte beretning.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget står der på side 3: